

Porovnanie vybraných krajín Európskej únie na základe vývoja ich energetickej spotreby a politiky

Michal Ďurica
posudek vedoucího práce

Předložená práce se zabývá velmi aktuálním a důležitým tématem, které ani v rámci geografických není opomíjeno. Snaží se nejen popsat, ale také analyzovat vývojové trendy energetické spotřeby v rámci zemí EU a zejména poukázat na a vysvětlit rozdíly mezi sledovanými zeměmi a zejména mezi vývojem v Česku a na Slovensku.

Práce má 80 textových stran, je vhodně strukturovaná a formálně obsahuje všechny potřebné náležitosti (využívá téměř 70 zdrojů literatury, většina z nich je zahraničních a řadu zdrojů internetových a nejnovějších relevantních databází). Část věnovaná teoretickým přístupům je slabší, když uvádí stručně dva základní přístupy a v navazujících subkapitolách vesměs poznatky týkající se energetických modelů a scénářů, ale ve smyslu návodu či postupu řešení práce a příspěvku k zodpovězení vytyčených otázek a hypotéz příliš neslouží. Práci však nelze považovat za klasickou geografickou práci, a proto v jejím rámci není možné použít tradičních geografických postupů. Jejím hlavním cílem, jež zároveň determinuje i její metodiku je komparace – srovnání vývoje několika vybraných zemí EU a ve druhé části zejména srovnání vývoje energetické spotřeby a energetických politik Česka a Slovenska.

Práce poměrně solidně operuje s koncepty používanými při hodnocení vývoje energetiky; její hlavní přínos spočívá v komparaci vývoje energetické spotřeby, závislosti a účinnosti zemí EU a zejména hodnocení energetické politiky Česka a Slovenska v kontextu veřejných a podnikatelských zájmů.

Základním problémem statistické analýzy je při nízkém počtu sledovaných jednotek (zemí) její vypovídací schopnost. Přesto autor mohl využít i jiných metod (regresní analýza) a prezentovat výsledky v podobě bodových grafů. Jednoduché korelace nemohly přinést žádoucí výsledky. Je tomu tak zejména proto, že soubor sledovaných zemí EU je nesourodý – tvoří jej dvě rozdílné skupiny. Na jedné straně staré a vyspělé země, které již dávno zahájily proces konverze či restrukturalizace a využívají vyspělých technologií a na straně druhé skupina nových členských zemí se značnými zátěžemi předimenzovaného a zastaralého těžkého průmyslu. Ale tato připomínka spadá také na vrub vedoucího práce.

I přes uvedený nedostatek jsou sledované rozdíly a trendy vývoje z vytvořených tabulek a grafů jasné a mnohé napovídají. Za nejcennější lze považovat index energetické změny, který slouží k souhrnnému srovnání a hodnocení vybraných zemí Střední Evropy. Práce je dobře doplňovaná celou řadou tabulek a ilustrovaná množstvím názorných grafů (celkem 24). Co se týče přínosu či poznatků práce je asi nejdůležitější ta, která také představuje jeden z hlavních závěrů práce – zjištění, že Česko patří mezi země s největšími rezervami. Na rezervy poukazuje i nedávný vývoj – zastavení pozitivních trendů poklesu spotřeby a efektivity v období současné krize. Přínosné je také kritické hodnocení energetických politik a vývoje energetické spotřeby našich zemí, zejména pak české, jež ve srovnání s okolními zeměmi vyznívá nejhůře.

Vzhledem k tomu, že práce splňuje základní požadavky a přináší dobré hodnocení vývojových trendů ve sféře energetické spotřeby a politiky i kritický pohled vývoj v Česku a na Slovensku, doporučuji práci k přijetí.